

ODGOVOR NA »POLEMIKO« IRENE ŠUMI¹

1. Sama v principu ne maram enoumja. Zato se mi zdijo polemike načeloma zelo zanimiva in koristna reč. Če seveda gre za polemike. Kar pa v pisanju Irene Šumi ne gre. Gre le za eno izmed številnih (ne prvih in verjetno ne zadnjih) potez, kako me spraviti ob dobro ime in reputacijo. Z namenom, ki je vsaj nekaterim udeležencem znan že več kot trinajst let.

2. Sama se praviloma ne vtikam v presojanje o strokah, ki jih nisem študirala. Zato odločanje o jezikovnih vprašanjih prepuščam tistim, ki so te reči študirali. Tako je bilo tudi v primeru moje knjige. Knjiga je imela lektorja oz. lektorico. Previde iz angleškega jezika je korigirala oseba, ki je za to strokovnjak. Tudi računalniško postavljanje teksta in njegova računalniška obdelava je bila v rokah za to usposobljenih strokovnjakov.

3. Zgolj še replika na »tip« antropologije, ki jo delam. Na letošnjem izboru kandidatov za podiplomski študij na univerzi v Cambridgeu sta v najožji izbor petih kandidatov prišla dva kandidata za področje antropologije. Oba sta moja študenta. Dokler bo torej moj tip antropologije kompatibilen s tistim na Cambridgeu, bom s tem zadovoljna. Zelo. In to ne glede na to, kaj si o tem mislijo lokalni eksperti.

¹ I. Šumi: »Antropološke teorije« za slovensko tranzicijsko rabo, *Teorija in praksa*, št. 2/2000, str. 376-389.